

(Shmuel Beis 13:9)

מְדוּעַ בָּזִיתָ | אֶת דְּבַר הַלְעָשׂוֹת הָרַע בְּעֵינֵי אֶת אֹרֵיָהּ הַחֲתִי הַכִּיתָ בְּחָרֵב וְאֶת אִשְׁתּוֹ לָקַחְתָּ לָךְ לְאִשָּׁה
וְאִתּוֹ הָרַגְתָּ בְּחָרֵב בְּנֵי עַמּוֹן:

So Dovid sinned. But look at the Gemmora!?

תלמוד בבלי מסכת שבת דף נו עמוד א

אמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן: כל האומר דוד חטא - אינו אלא טועה, שנאמר ויהי דוד לכל דרכיו משכיל וה' עמו וגו', אפשר חטא בא לידו ושכינה עמו?

What is the Abarbanel's explanation?

ויאמר הלא זאת בת שבע. הנה השר מהרי"א הרבה להאשים את דוד, ובאר כי חטא מחמשה צדדים, א] מאשר חטא בא"א, ולא יאבה אל דברי חז"ל (שבת נו א) שהיתה מגורשת מאוריה, שזה נגד פשטות הכתובים. ב] במה שהשתדל שאוריה ישכב עם אשתו ויחשב לו הבן הנולד ויכרית שמו מבית אביו, מלבד מה שיצמח מזה תערובות המשפחות ואח נוסא את אחותו שע"ז נאמר (ויקרא יט, כט) ומלאה הארץ זימה. ג] במה שצוה לשום את אוריה אל פני המלחמה החזקה להמיתו על לא חמס בכפו, וטוב היה שיעכבהו ויטרידהו עד שתלד בת שבע בסתר ויתן הנולד למניקת ואיש לא ידע. ד] במה שהרגו בחרב בני עמון ועמו נהרגו רבים וטובים מבני ישראל, והיה יכול לסבב להרגו ע"י ישראל בצנעה. ה] מה שלקח תיכף את בת שבע לביתו כאילו היה עדיין נרדף מהתאוה. ודעתו שבאמת הרבה אשמה רק ע"י ששב בתשובה הועבר חטאתו וקבל ענשו וטהר.

He holds for 5 reasons that Dovid committed the sins described in the Torah.

How could Dovid be innocent Halachically?

תלמוד בבלי מסכת שבת דף נו עמוד א

דאמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן: כל היוצא למלחמת בית דוד כותב גט כריתות לאשתו, ואתו הרגת בחרב בני עמון, מה חרב בני עמון אי אתה נענש עליו - אף אוריה החתי אי אתה נענש עליו. מאי טעמא - מורד במלכות הוה, דאמר ליה ואדני יואב ועבדי אדני על פני השדה חנים. אמר רב: כי מעיינת ביה בדוד לא משכחת ביה בר מדאוריה, דכתיב רק בדבר אוריה החתי. אביי קשישא רמי דרב אדרב: מי אמר רב הכי, והאמר רב: קיבל דוד לשון הרע! - קשיא.

The Malbim has a radically different approach to the Abarbanel.

מלבי"ם שמואל ב פרק יא פסוק ג

אמנם עם ההשקפה הנכונה דעת חכמינו ז"ל מוכרחת, שאם היתה א"א איך לקחה אחר כך לאשה והלא היא אסורה לבועל, ואיך צם והתפלל שיחיה הבן הנולד שהוא ממזר, ואיך נתקבלה תשובתו והאשה האסורה לו מד"ת עומדת בביתו והר"ז כטובל ושרץ בידו, ואיך בחר ה' מזרע הנולד מהאשה הזאת שבת מושלים ויקרא שמו ידידיה וה' אהבו, מכ"ז מבואר נגלה שבת שבע לא נאסרה על דוד, כי היוצא למלחמה בעת ההיא היה כותב גט כריתות לאשתו, כי הרוגי חרב מלחמה קרוב הדבר שישארו נשותיהם עגונות וכבולות, כי לרוב יקברו החללים בחפזה מאין איש יכיר בפרצוף פנים מי הנהרג להעיד להשיא את אשתו בפרט בעת שיגבר אויב ויקבור את החללים, ולכן תקנו ב"ד של דוד שיכתבו גט לנשותיהן, או גט גמור או על תנאי, כי בשני הפנים האלה יצא דוד נקי מתלונת מהרי"א עליו, וכמו שנבאר הדבר בפ' הכתובים כל פרט ופרט. כי אם העון הראשון שחטא בא"א, ספר הכתוב כי שלח דוד וידרוש לאשה, לדעת אם היא פנויה או א"א

Ok, Dovid is innocent Halachically. So why was he reprimanded?

אבן עזרא בראשית פרק לב פסוק ט

ועוד ידענו כי כל עון קטן וגדול כנגד העושה, ע"כ העון הקל לגדול יקרא גדול. ויעקב פחד שמא חטא או שגג במחשבתו, ובעבור זה לא יהיה השם עמו. ואל תתמה, כי הנה משה שאין למעלה ממנו, והוא שלחו להוציא את ישראל ממצרים, ובעבור שגגתו שלח מלאך להמיתו:

תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף קז עמוד א

אמר רב יהודה אמר רב: לעולם אל יביא אדם עצמו לידי נסיון, שהרי דוד מלך ישראל הביא עצמו לידי נסיון ונכשל. אמר לפניו: רבונו של עולם, מפני מה אומרים, אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב ואין אומרים אלהי דוד? - אמר: אינהו מינסו לי, ואת לא מינסית לי, אמר לפניו: רבונו של עולם, בחנני ונסני. שנאמר בחנני ה' ונסני וגו'. אמר: מינסנא לך, ועבידנא מילתא בהדך, דלדידהו לא הודעתניהו 'ואילו אנא קא מודענא לך, דמנסינא לך בדבר ערוה. מיד ויהי לעת הערב ויקם דוד מעל משכבו וגו'

- 1) His wrongdoing was that he asked for a test.

תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף קז עמוד א

ראויה היתה בת שבע בת אליעם לדוד מששת ימי בראשית, אלא שבאה אליו במכאוב. וכן תנא דבי רבי ישמעאל: ראויה היתה לדוד בת שבע בת אליעם, אלא שאכלה פגה

- 2) Dovid knew he was meant to marry Batsheva and as the Rambam adds that Dovid knew through ruach hakodesh that Shlomo (his descendant will bring Moshiach) would be produced from them. Nevertheless, Rav Neventzal writes that he rushed into it and created a Chilul Hashem that was his deficit.

Maharal Be'er Lagoleh Be'er 5

והיינו שאמר שבקש לעשות הרע ולא הניחו, שהוא יתברך ה' גורם שלא יחטא. אמנם מה שהכתוב מספר מעשה בת שבע שחטא דוד וגם שהרג את אוריה החתי, מפני שלא היה מקפיד דוד על החטא, שאף שכל היוצא למלחמת בית דוד גט כריתות כותב לאשתו, היינו בענין זה אם לא יבא תוך אלו הימים שיהיה גט, כי למה יגרש אשתו בלא תנאי זה ובודאי לא ידע דוד כי לא יחזור אוריה, וא"כ בשעה שבא עליה לא היה מקפיד על הגרושין שלא ידע באותה שעה שלא יחזור אוריה ולכל הפחות ספק אשת איש היתה, א"כ דוד לא היה מכוין לשום צד היתר. וכן כאשר צוה להרוג את אוריה לא היה בשביל שמרד במלכות, שא"כ היה דן אותו בסנהדרין כדאמר רק מפני שצפה הש"י החטא בבת שבע וצפה ג"כ שיהרוג את אוריה באיסור, סיבב זה הש"י שהוא יתברך היה רוצה שיהיה עם דוד, ולכך גרם הש"י שימרוד אוריה במלכות בית דוד עד שיהי' חייב מיתה ולפיכך לא חטא בהריגתו לפי האמת. וכל זה מצד הש"י שהיה רוצה להיות עמו, לכך סיבב דבר זה. אבל מצד דוד עצמו לא היה זה, לכך הכתוב מיחס החטא לדוד כאלו עשה החטא. ובזה יתורצו הקושיות שהקשו התוספות.

- 3) Dovid was not cautious about sinning enough. Hashem ensured everything turned out ok, but from Dovid's perspective he was guilty.

תלמוד בבלי מסכת עבודה זרה דף ד עמוד ב

והיינו דא"ר יוחנן משום ר"ש בן יוחאי: לא דוד ראוי לאותו מעשה, ולא ישראל ראוי לאותו מעשה; לא דוד ראוי לאותו מעשה, דכתיב: +תהלים קט+ ולבי חלל בקרבי; ולא ישראל ראוי לאותו מעשה, ומר לך, שאם חטא יחיד - דכתיב: מי יתן והיה לבבם זה להם ליראה אותי כל הימים, אלא למה עשו אומרים לו: כלך אצל יחיד, ואם חטאו צבור - אומרים (לו: כלך) +מסורת הש"ס: [להו לכו] + אצל צבור. וצריכא, דאי אשמועין יחיד, משום דלא מפרסם חטאיה, אבל צבור דמפרסם חטאיהו אימא לא; ואי אשמועין צבור, משום דנפישי רחמייהו, אבל יחיד דלא אלימא זכותיה אימא לא, צריכא